

Voorloopig Verslag over hoofdstuk VIII der Staatsbegroting voor 1917 (2) en Voltooiing vestingstelsel (232).

o. a. blijkende uit de beraadslagingen in de Tweede Kamer nopens de onzedelijke voorstellingen te Amsterdam en het redactioneel artikel in *De Nederlander* van 16 Februari j.l. onder het hoofd „Het schunnige blad”. Dat militairen dergelijke voorstellingen bijwonen zal zeker niet altijd kunnen worden verhinderd, maar het behoorde althans niet te worden aange-moedigd. Men verwachtte van den Minister, dat hij dit bezoek openlijk zoude afkeuren, in plaats van te vergoelijken.

Verloren.

Eene meer praktische regeling der verloven werd aanbevolen. Men wees er op, dat zeer vele dienstplichtigen zijn ingedeeld bij korpsen in een van hunne woonplaats zeer verwijderd garnizoen. Treinen vol verlofgangers doorkruisen dientengevolge voortdu-rend ons land en brengen in het gewone spoorwegverkeer verwarring. Deze toestand wordt verergerd door de vele kleine verloven. Indien het verlof met behoud van het aantal dagen minder gesplitst werd dan thans het geval is, zou zeker het tegenwoordig heen en weer trekken der verlofgangers aan-merkelijk kunnen verminderen. Hiertegen werd echter door andere leden aangevoerd, dat vele dienstplichtigen er meer belang bij hebben om meermalen weinige dagen in hun woonplaats te vertoeven dan weinige malen gedurende vele dagen. Men wees ter adstrucie hiervan op hen, die behulpzaam zijn in den kleinen landbouw, de kleine industrie of den kleinhandel, hetzij door hunne familieleden, hetzij door hen zelf gedreven.

Gezinsvergoeding.

Ten aanzien van de gezinsvergoeding in verband met militaire verloven werd vereenvoudiging gewenscht geacht.

De compagnies-administratie moet den burgemeester op-geven welke verloven worden verleend; dit geschiedt door sommigen bij aangeteekend schrijven, door anderen bij ge-wonen brief. De burgemeester moet dan weer bewijs van ontvangst zenden. De gewenschte vereenvoudiging ware volgens één der leden te bereiken door den burgemeester vrij te laten om b.v. aan de commandanten der compagniën en andere onderdeelen lijsten te verstrekken van de personen uit zijne gemeente die daarbij dienen, met aantekening dat ze ver-goeding genieten. Wijzigingen in die lijst zouden dan natuurlijk steeds moeten worden bericht.

De heen en weer zending van kennisgevingen zou dan kunnen vervallen en de administratie aan weerskanten dus worden vereenvoudigd.

Van andere zijde werd gevreesd dat het tegendeel van vereenvoudiging zou worden bereikt. Is er vergoeding toege-kend dan moet de kennisgeving toch verzonden worden; de lijsten zouden vooral in grotere gemeenten aan herhaalde verandering onderhevig zijn en de burgemeesters van middel-soort en groote steden zouden aan honderden corpscomman-danten lijsten moeten zenden, aangezien zoo goed als bij iedere compagnie of ander onderdeel wel een man uit hunne gemeente in dienst is.

Uitzetting uit een deel des lands.

De uitzetting uit een in staat van oorlog of in staat van beleg verklaard gedeelte des lands heeft thans maar al te veel ten gevolge, dat de uitgezette persoon zich eenvoudig naar een ander in staat van oorlog of in staat van beleg verkeerend ge-deelte des lands begeeft, om aldaar zijne kwade praktijken voort te zetten. Wel is waar zal ten deze de voorloopige hechtenis van smokkelaars te hunnen aanzien verbetering aan-brengen, maar op de velen die om andere redenen uitgezet worden, heeft deze bepaling natuurlijk geen vat. Met het oog hierop werd het denkbeeld aangegeven te bepalen, dat elke uitzetting van rechtswege ten gevolge zal hebben, dat zij voor

alle in staat van oorlog of in staat van beleg verkeerende deelen des lands geldt.

Toezicht op vreemdelingen.

Gevraagd werd of in ons land voldoende toezicht wordt uitgeoefend op de vele vreemdelingen die onze grenzen over-schrijden. Het groote aantal van ons land vervreemde Neder-landers binnen onze grenzen, zoowel in als buiten het leger, werd niet zonder gevaar geacht en de talrijke deserteurs doen dat gevaar nog grooter schijnen, vooral waar er sterk aan getwijfeld werd of allen wel inderdaad deserteurs zijn. Overleg met den Minister van Justitie betreffende een zeer nauwlettend toezicht werd door sommige leden hoogst gewenscht geacht.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 12den April 1917.

VAN DEN BERG.

GILISSEN.

WESTERDIJK.

BERGSMA.

VAN DER HOEVEN.

VOORLOOPIG VERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOR-
TEURS over het ontwerp van wet tot vaststelling van
de begroting van uitgaven, ten behoeve van de voltooiing
van het vestingstelsel, dienst 1917. (232).

Het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp heeft aanleiding gegeven tot de opmerking, dat, de ervaring van dezen oorlog vrijwel de waardeloosheid van centrale reduits (Antwerpen, Boekarest), geleerd heeft en dat van permanente forten en versterkingen vaak nadeel ondervonden is.

De leden, die deze opmerking maakten, meenden dat men dus in tijdelijke stellingen kracht moet zoeken en vooral ge-bruik leeren maken van de defensieve kracht der inundatiën. Een grondige herziening der Vestingwet achtten zij daarom noodig en belangrijke uitgaven voor ons hedendaagsch verouderd stelsel niet wenschelijk.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs, den 12den April 1917.

VAN DEN BERG.

GILISSEN.

WESTERDIJK.

BERGSMA.

VAN DER HOEVEN.